

РЕШЕНИЕ

№ 8109

гр. София, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9024** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Р. Г. В., подадена чрез адвокат Н. Й. от САК, срещу Решение № 2364 от 22.05.2023г. по НАХД № 20221110213273/2022г. на СРС, НО, 110-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-203/21.09.2022г. на заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, с което на основание чл. 351 ,ал.1, т.3 от КСО е наложено административно наказание "глоба" в размер от 3 000 лева за нарушение на чл. 177, ал.2, т.2 във връзка с §1, ал.2, т. 3, б. „а“, подб. „аа“ от ДР на КСО.

Съдебното решение се обжалва като неправилно поради нарушение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Касаторът счита за неправилни заключенията на районния съд, че липсата на изрична заповед за възлагане на проверката не опорочава процедурата по съставяне на акта на установяване на нарушението, както и че са неоснователни възраженията за недоказаност на датата и мястото на извършване на нарушението. Неправилни спорде касатора са и изводите на районния съд, че субект на нарушението не може да бъде „юридическо лице, както и че за касатора не са съществували пречки да установи насрещната страна по сделката. Сочи, че в АУАН Р. В. е описана като извършител, а

наказващият орган променя квалификацията на допустителство, което предполага установено извършване на нарушение от друго, а в случая тази предпоставка не е налице. Развива подробни доводи, че незаконосъобразно лицето е наказано с шест отделни НП за едно и също нарушение. Излага съображения за наличие на предпоставките за прилагане на чл.28 от ЗАНН. Моли за отмяна на обжалвания съдебен акт, като делото се реши по същество с отмяна на НП.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Й., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - зам.-председателят на КФН, ръководещ управление "Осигурителен надзор", представляван от юрк. Г., изразява становище, че касационната жалба е неоснователна. Подробни доводи излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е частично основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, установи следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

От КФН било установено, че през месец декември 2021 г. на извънборсов пазар /ОТС/ са сключени множество сделки за продажба на дялове на колективни инвестиционни схеми по чл. 176, ал.1, т. 11 от КСО от името и за сметка на управлявания от ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД универсален пенсионен фонд /УПФ/, които сделки били сключени чрез посредничеството на инвестиционните посредници „АБВ Инвестиции“ ЕООД и „Реал Финанс“ АД. Във връзка с това били изпратени писма до „Реал Финанс“ АД и „АБВ Инвестиции“ ЕООД за сделките, сключени на извънборсов пазар през месец декември 2021 г., с цел установяване на насрещните страни по тях. Инвестиционният посредник „АБВ Инвестиции“ ЕООД предоставил нареждане №30/70042255 от 23.12.2021г. за продажба на извънборсов пазар от името и за сметка на управлявания от ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД УПФ „ЦКБ-Сила“ на дялове на договорен фонд „Т. Б.“, управляван от УД „Тексим Асет Мениджмънт“ ЕАД, с ISIN код на емисията: BG9000012070, за 1400 броя дялове при единична цена 57.8747 лева и обща стойност на сделката 81024.58 лева. Сделката била сключена на 23.12.2021 г., в 18:28:11 часа, с дата на сетълмент - 30.12.2021 г., като насрещна страна бил инвестиционният посредник „Реал Финанс“ АД. В отговор на допълнително изискана информация и документи за гореописаната сделка „Реал Финанс“ АД предоставило Нареждане за покупка №40663023262 от 23.12.2021 г., с което „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД е подало на извънборсов пазар нареждане за покупка на дялове на договорен фонд „Т. Б.“, управляван от УД „Тексим Асет Мениджмънт“ ЕАД, с ISIN код на емисията: BG9000012070, за 1400 броя дялове при единична цена 57.8747 лева и обща стойност на сделката 81 024.58 лева. Документите били подписани от изпълнителния директор на „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД - жалбоподателят Р. Г. В., заедно с прокуриста на дружеството - К. С. В..

Установено било, че към 30.12.2021 г. „ЦКБ Груп“ ЕАД осъществява контрол върху „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД и ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД по смисъла на §1, ал. 2, т. 4, б.,а“ от ДР на КСО, тъй като упражнява пряко повече от половината от гласовете в общите събрания на двете дружества. Направен е извод, „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД и ПОАД

„ЦКБ- Сила“ АД са дъщерни дружества на „ЦКБ Груп“ ЕАД по смисъла на §1, ал.2, т.46 от ДР на КСО, поради което посочените дружества са „свързани лица“ по смисъла на §1, ал.2, т.3, б.,а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

С оглед констатираното бил съставен АУАН №Р-06-110/30.03.2022 г. против Р. Г. В., в качеството ѝ на изпълнителен директор на „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД, за това, че заедно с прокуриста е подписала съответните документи за сключване на сделка за покупка от страна на „ЗЕАД ЦКБ-Сила“ ЕАД, на извънборсов пазар, на дялове на ДФ „Т. Б.“, управляван от УД „Тексим Асет Мениджмънд“ ЕАД, с насрещна страна по сделката УПФ „ЦКБ-Сила“, управлявано от ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД, в нарушение на чл. 177, ал.2, т.2 от КСО. Като дата на извършване на нарушението е посочена датата на сетълмента /31.12.2021г./.

Въз основа на АУАН заместник-председателят на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, издал процесното НП №Р-10- 203/21.09.2022 г., с което на основание чл.351, ал.1, т.3 от КСО наложил на Р. Г. В. административно наказание "глоба в размер на 3000 лева за нарушение на чл.177, ал.2, т.2 от КСО, във вр. с §1, ал.2, т.3, б.“а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО - за това, че в качеството на представляваща „ЗЕАД ЦКБ-Живот“ ЕАД не е извършила съответните действия и е допуснала „ЗЕАД ЦКБ-Живот“ ЕАД да закупи на ОТС дялове на ДФ „Т. Б.“, управляван от УД „Тексим Асет Мениджмънд“ ЕАД, с насрещна страна по сделката УПФ „ЦКБ-Сила“, управлявано от ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД.

При тази фактическа обстановка районният съд е направил извод, че административнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана, тъй като АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл.34 от ЗАНН, в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, фактическите обстоятелства са правилно отразени в обстоятелствената част на АУАН и НП и няма противоречие между словесното описание на нарушението в двата акта и с действително установената фактическа обстановка. По същество е приел, че правилно е приложен материалният закон, тъй като е безспорно установено, че Р. Г. В. е осъществила от обективна и субективна страна вмененото нарушение, за което е законосъобразно санкционирана, като няма основание за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

При вярно и точно установена фактическа обстановка районният съд е извел правилни изводи.

СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на санкционираното лице, подробно ги е обсъдил в контекста на приложимите правни норми и е стигнал до изводи, които настоящата инстанция изцяло споделя.

Съдът е обсъдил и е дал аргументиран отговор на направените в жалбата до СРС възражения и оплаквания, като обосновано ги е приел за неоснователни. Решаващият състав на СРС е изследвал и е взел отношение и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка. Изложените в решението мотиви са конкретни, детайлни и ясни и логически извеждат формираните от съда крайни изводи.

Неоснователни са възраженията за допуснати от СРС нарушения на съдопроизводствените правила и за неправилно приложение на материалния закон.

Правилно районният съд е посочил, че при наличието на заповед, с която се определят

длъжностните лица, които имат право да съставят АУАН, липсата на отделна заповед за извършване на проверка не опорочава административнонаказателното производство. Споделя се изцяло и изложеното от СРС във връзка с наведените в жалбата до него доводи относно датата и мястото на извършване на нарушението. Датата на извършване на нарушението е законосъобразно определена според датата, когато реално са прехвърлени активи и пари по сключената сделка. Що се отнася до мястото на нарушението, тъй като и двете страни по сделката осъществяват дейността си в [населено място], където жалбоподателката е подписала документите, няма съмнение, че това е и мястото на извършване на деянието.

На следващо място, обосновано районният съд е приел за доказано извършването на нарушението от обективна и субективна страна при форма на вината - непредпазливост. В тази връзка районният съд е изложил изчерпателни и логически издържани мотиви, към които настоящата инстанция препраща съгласно чл.221,ал.2, изр. второ от АПК. Не се възприемат доводите, че административнонаказателна отговорност за допустителство по чл.351,ал.1,т.3 от КСО не може да се реализира, без да е установен нарушителя. Чл.177, ал.2,т.2 от КСО установява забрана активи на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване и на фонд за извършване на плащания да се придобиват от свързани с пенсионноосигурителното дружество лица. Видно е, че адресат на забраната са поднадзорните юридически лица, които дефинитивно действат чрез своите представляващи. Нарушаването на тази забрана се изразява в сключването на сделки от вида на посочените в чл.177, ал.1,т.2 от КСО, за което е предвидена административнонаказателната отговорност. Административнонаказателната разпоредба на чл.351,ал.1,т.3 от КСО предвижда за този вид нарушения единствено наказание глоба, следователно, несъмнено е, че административнонаказателноотговорни по тази разпоредба могат да бъдат само физически лица. В тази връзка, несъстоятелни са доводите, с които се оспорва правилността на извода, че за това деяние могат да се санкционират само физически лица.

По отношение на възраженията, че Р. Г. В. е санкционирана с няколко НП за едно и също нарушение, същите са обосновано отхвърлени от районния съд. Неоснователно се твърди, че с издаването на 6 наказателни постановления касаторът е наказана за едно и също нарушение - санкции действително са наложени за едно и също по вид нарушение, но за отделни деяния, с всяко от които самостоятелно е осъществен състава на това именно нарушение.

Настоящият състав на касационната инстанция изцяло споделя изводите районния съд, че деянието не представлява „маловажен случай“. Не са налице никакви основания да се приеме, че конкретното деяние се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с другите случаи на деяния от същия вид, още повече, че не се касае за изолиран случай.

С оглед изложеното, не са налице наведените касационни основания и решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 150 лв., на основание чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63в от

ЗАНН, Административен съд София-град, XIV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2364 от 22.05.2023г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 110 състав, по НАХД № 20221110213273/2022г.

ОСЪЖДА Р. Г. В. да заплати в полза на Комисията за финансов надзор сумата от 150 /сто и петдесет/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.